

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/105/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010233
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512010233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obžalovaného L. I., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V.Š. Č.. XXX, prechodne bytom V., F.Z. XXXX/XX, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 26. februára 2013 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: L. I. E. C. O. Y. E. C. N. B., nar. XX.XX.XXXX v V.,
trvale bytom V. Č.. XXX, prechodne
bytom V., F. Č.. XXXX/XX, na slobode, nezamestnaný,

je v i n n ý , ž e

ako otec R. I., nar. XX.XX.XXXX, počas obdobia od 01.06.2010 doteraz, vrátane mesiaca apríl 2012 si v V. a ani nikde inde neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať ju čiastkou 33,19 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky R.O.Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, k čomu bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 7Nc 225/01-13 zo dňa 26.03.2002, právoplatným dňom 12.04.2002, pričom dňa 16.08.2010 stratil stále zamestnanie podľa § 68 Zákonníka práce, následne sa na ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom ako uchádzač o zamestnanie neprihlásil, a takto konal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/136/2009-190 zo dňa 12.03.2010, právoplatný dňom 18.05.2010, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, čím R. I. dlhuje sumu najmenej 1095,27 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a takýto čin páchal po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 /pätnásť / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obvinený zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.06.2012 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 53/12 - 8 obžalobu zo dňa 20.06.2012 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného L.W.I. I. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) k § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd vydal dňa 11.07.2012 v predmetnej veci trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal v zákonnej lehote odpor.

Následne súd nariadil hlavné pojednávanie ne deň 30.10.2012, 04.02.2013 a 26.02.2013, na ktoré predvolal obžalovaného L. I., poškodenú R. I.C.N. a o termíne hlavného pojednávania upovedomil okresnú prokuratúru.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného L. I., nakoľko obžalovaný sa na hlavné pojednávanie osobne nedostavil a včas a riadne svoju neprítomnosť neospravedlnil a nežiadal o odročenie hlavného pojednávania. Obžalovanému obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 53/12 - 8 zo dňa 20.6.2012 doručená do vlastných rúk dňa 17.07.2012, predvolania na hlavné pojednávania prevzal dňa 10.09.2012 (spolu s výzvou na úhradu zameškaného výživného a poučenie podľa § 86 Trestného zákona a podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona), 27.11.2012 a 11.02.2013. Obžalovaný bol upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti v jednotlivých predvolaniach na hlavné pojednávanie, lehotu na prípravu mal zachovanú, o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bol obžalovaný už vyšetrovateľom v prípravnom konaní vypočutý dňa 28.05.2012 a bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené dňa 23.04.2012. Obžalovaný sa nevzdal práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu a dňa 11.06.2012 bol upozornený na možnosť preštudovať si vyšetrovací spis.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovaného L. I. z prípravného a konania, vykonal výsluch poškodenej R.O.Y. I. a prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú trestnú vec a osobu obžalovaného.

Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Z výpovede obžalovaného L. I. prečítanej na hlavnom pojednávaní dňa 04.02.2013 vyplynulo, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči dcére R. a celú záležitosť chce dať do poriadku. Je si vedomý, že od 12.03.2010 si neplní svoju vyživovaciu povinnosť a neposlal žiadne peniaze, čo je spôsobené jeho ťažkou finančnou situáciou, lebo nemal stálu prácu, je nezamestnaný a chodí iba po brigádach. S priateľkou býva na ubytovni, s ktorou musia platiť za ubytovanie 100,- Eur na mesiac, 100,- Eur ho stoja potraviny, a priateľke dáva 100,- Eur na malého. Dlž na výživnom je asi 1 000,- Eur, ktorý chce splatiť. Celej situácie mu je úprimne ľúto.

Z výpovede svedkyne poškodenej R. I. z prípravného konania zo dňa 24.05.2012, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 04.02.2013 prečítaná na návrh prokurátora podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že od roku 2001 nežijú s obžalovaným v spoločnej domácnosti, obžalovaný má prispievať na výživu dcéry R. sumou 33,19 mesačne. Za obdobie od 12.03.2010 do mesiaca máj 2012 vrátane, nič nezaplatil a dlhuje jej tak na výživnom čiastku 896,13 Eur. O náhradné výživné nežiadala, jej súčasný priateľ sa o deti riadne stará, prispieva jej na ch ošatenie a zabezpečuje im stravu a prispieva podľa potreby finančne.

Z výpovede svedkyne poškodenej R. I. na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2013 vyplynulo, že od 01.05.2010 jej vôbec neuhrádza bežné výživné, ktoré má platiť vo výške 33,19 Eur do 15 dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Ku dňu hlavného pojednávania jej dlhuje na výživnom sumu 1 128,46 Eur za obdobie od 01.05.2010 doteraz. Náhradné výživné nepoberá, obžalovaný o dcéru nemá záujem, nekontaktuje sa s ňou, nestretáva sa s ňou. Poškodená uviedla, že je nezamestnaná a poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 112,- Eur. V dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným, dcéra nebola vystavená nebezpečenstvu núdze, pretože s deťmi jej pomáha jej terajší priateľ.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Nc 225/01 - 13, Sen 570/01 zo dňa 26.03.2002, právoplatný dňa 12.04.2002, vyplynulo, že obžalovaný je povinný prispievať na výživu dcéry R. vo výške 1 000,- Sk mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/227/2009 - 63 zo dňa 17.03.2010, právoplatný dňa 28.04.2010, vyplýva, že maloletý P. I., nar. XX.XX.XXXX, a D. I., nar. XX.XX.XXXX, sa nariaďuje nad nimi ústavná starostlivosť a a umiestňujú sa do Reedukačného centra vo X.. Súčasne bolo určené výživné otcovi L. I. a matke R. I..

Zo Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí, zo dňa 07.02.2012 vyplynulo, že poškodená za obdobie od 01.01.2010 do súčasnosti nepožiadala o náhradné výživné. pre dcéru R. I.. Zo Správy Sociálnej poisťovne zo dňa 23.01.2012, 24.01.2012 a 25.01.2012 vyplynulo, že obžalovaný k 23.01.2012 sa nenachádza v registri dôchodkových informácií ako poberateľa dávky dôchodkového poistenia, obžalovaný bol zamestnaný od 01.04.2004 postupne u zamestnávateľov HYDROVRT, a.s. Bernolákovo, ENVI - GEOS Nitra, s.r.o., PRIMAPLAST Bernolákovo spol. s r.o., Jozef Ostrovics - ESP Bratislava, ZOO Bratislava, Bau3Mex a.s. Bratislava a ŽSR Bratislava, pričom posledný zamestnávateľ ho zamestnával od 08.02.2007 do 16.08.2010. Od 01.01.2010 alebo poberateľom dávky v nezamestnanosti.

Podľa správy ŽSR Bratislava zo dňa 12.03.2012 a 14.03.2012 obžalovaný pracoval u nich od 08.02.2007 do 16.08.2010 ako traťový robotník, pričom pracovný pomer skončil v zmysle § 68 Zákonníka práce - § 68 okamžité skončenie pracovného pomeru.

Zo Správy spoločnosti ENVI - Geos Nitra s.r.o. vyplynulo, že obžalovaný pracoval v ich spoločnosti na hlavný pracovný pomer od 01.02.2005 do 11.04.2005 aj na dohodu o vykonaní práce. Pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe podľa § 72 Zákonníka práce zo strany zamestnávateľa. Vyživovaciu povinnosť si nenahlásil.

Podľa Správy Trenkwalder a.s. Bratislava zo dňa 21.02.2012 mal pracovať obžalovaný pre ich spoločnosť na základe dohody o vykonaní práce, na výkon prác sa nedostavil atak v roku 2011 nebol vyplatená žiadna mzda.

Podľa Správy Black and White a.s. Bernolákovo zo dňa 28.02.2012 obžalovaný pracoval u nich ako brigádnik na dohodu od 06.04.2011 do 26.04.2011 a za toto obdobie mu bol vyplatený čistý zárobok 124,73 Eur.

Podľa Správy P.J. Servis zo dňa 20.02.2012 pracoval u nich obžalovaný na dohodu o vykonaní práce od 16.04.2010 do 31.12.2010, v ostatných mesiacoch u nich nebrigádoval, nepracoval u nich na trvalý pracovný pomer.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.03.2012 obžalovaný nebol v období od 01.01.2010 doposiaľ vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.02.2012 obžalovaný v období od 01.01.2010 nepoberal dávku a príspevky v hmotnej núdzi.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok zo dňa 08.02.2012 obžalovaný nepoberá ani nepoberal dávku a príspevky v hmotnej núdzi.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.02.2012 obžalovaný nepoberá ani nepoberal od 01.01.2010 z oddelenia štátnych dávok žiadne dávky.

Zo Správy obce Bošáca zo dňa 24.01.2012 vyplynulo, že v obci sa nedopustil žiadneho priestupku, ktorý by riešila komisia pre ochranu verejného poriadku.

Zo Správy obce Bernolákovo zo dňa 17.10.2008 vyplynulo, že v obcou nebol riešený na komisii pre ochranu verejného poriadku. Bližšie hodnotený nebol.

Podľa Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 14.05.2012 nemá obžalovaný žiadny záznam o priestupkoch.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, avšak prvé tri odsúdenia má obžalovaný osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Posledné odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/136/2009, je za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona však boli za trestný čin zanedbania povinnej výživy.

Podľa Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/136/2009 - 190 zo dňa 12.03.2010, právoplatný dňa 18.05.2010, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom, nakoľko si neplnil zákonom vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom R. I., D. I. a P. I.C.N. a za to mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky a primeranými povinnosťami - uhradiť dlžné výživné a platiť bežné výživné v skúšobnej dobe.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči dcére R. v období od 01.06.2010 (tento začiatok je vymedzený prvým dňom mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/136/2009 - 190 zo dňa 12.03.2010, právoplatný dňa 18.05.2010), až doposiaľ, t.j. do 26.02.2013, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky R. I., neplní napriek tomu, že táto povinnosť mu bola deklarovaná Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Nc 225/01 - 13, Sen 570/01 zo dňa 26.03.2002. Ako vyplynulo z prečítanej výpovede obžalovaného, obžalovaný si je svojej vyživovacej

povinnosti veľmi dobre vedomý. Jeho vedomosť vyplýva z predchádzajúcich odsúdení pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ako aj z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/136/2009 - 190 zo dňa 12.03.2010. Na svoju obranu obžalovaný uviedol, že nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného, avšak podľa vyžiadaných správ od bývalých zamestnávateľov, obžalovaný ich ani nemôže mať, pretože jeho vzťah k práci je vlažný, tak ako to už súd zopakoval v predchádzajúcom odsudzujúcom rozsudku. Niekoľko pracovných pomerov boli ukončené práve z jeho viny zo strany zamestnávateľa - okamžité zrušenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Obžalovaný sa úmyselne vyhýba vyživovacej povinnosti, čo vyplýva okrem iného zo skutočnosti, že obžalovaný svojim zamestnávateľom neoznámil svoje vyživovacie povinnosti. O jeho negatívnom postoji k plneniu vyživovacej povinnosti tiež svedčí i nezáujem zúčastňovať sa predmetného trestného konania, keď na prvé hlavné pojednávanie nariadené na deň 30.10.2012, súdu zaslal len faxovú, podľa ktorej by mal byť na OČR so synom a predložil výmenný poukaz, na ktorom pečiatka ošetrojúceho lekára a podpis nie sú čitateľné. Napokon obžalovaný sa na hlavné pojednávania konané dňa 04.02.2013 a 26.02.2013 bez dostatočného ospravedlnenia nedostavil. Svoju neprítomnosť obžalovaný neospravedlnil ani dodatočne. Obžalovaný, hoc poučený orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj súdom o účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného zákona o zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, v priebehu prípravného konania, ani konania pred súdom, nedoložil plnenie, resp. splnenie, vyživovacej povinnosti. Obžalovaného zo žalovaného skutku usvedčuje výpoveď poškodenej R. I., z ktorej výpovede jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný si vôbec neplní svoju vyživovaciu povinnosť na dcéru od 01.05.2010 a za obdobie od 01.06.2010 do vyhlásenia tohto rozsudku tak vznikol dlh na výživnom vo výške 1 095,27 Eur a to napriek tomu, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b) Trestného zákona Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/136/2019 zo dňa 12.03.2010 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Na strane č. 8 a 9 tohto rozsudku bolo obžalovaný poučený o podstate právneho inštitútu podmieneného odsúdenia i právnych dôsledkoch, ktoré sú spojené s tým, že nebude viesť riadny život. Neplnenie vyživovacej povinnosti, nie je možné považovať za vedenie riadneho života, pretože tým porušuje obžalovaný nielen svoju zákonom stanovenú povinnosť vyživovať iného, ale aj súdny príkaz uvedený v rozsudku 1T/136/2009 tunajšieho súdu zaplatiť dlžné výživné a včas a riadne platiť bežné výživné. Nesplnenie tejto povinnosti má výraz i v približujúcom trestnom konaní. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, keďže takmer päť rokov si obžalovaný neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený - rozsudok tunajšieho súdu 1T/136/2009 zo dňa 12.03.2010. Na základe týchto skutočností súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý súd právne kvalifikoval tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože žalovaný trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, priznal mu jednu poľahčujúcu okolnosť. Trest súd ukladal pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 15 mesiacov. Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatela, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela,

najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.